

YAHUDİLERİN LANETLENİŞİNİ İFADE EDEN AYETLERİ - BAKARA SURESİ

86- Onlar âhireti vermek karşılığında dünya hayatını satın almış kimselerdir. Azabları hafifletilmez onların, yardım da edilmez onlara.

87. Andolsun ki Biz Musa'ya o kitabı verdik ve ondan sonra da bir-biri ardınca peygamberler gönderdik. Meryem'in oğlu İsa'ya da beyyineler verdik. Onu Rûhul-Kudûs ile de destekledik.

Size ne-fislerinizin nevasına uymayan bir peygamber geldiği her sefe-rinde büyüklük tasladınız bir kısmını yalanladınız, bir kısmı-nı da öldürdünüz; ha!

88. Kalplerimiz kılıflıdır, dediler. Bilakis Allah, küfürleri yüzünden onlara **lanet** etmiştir. Onlar ne kadar az iman ederler!

Yahudiler "kalplerimiz kılıflıdır, dediler." Yani üzerlerinde örtüler var-dır. Yüce Allah'ın: "Bizi davet ettiğin şeyden ötürü (ona karşı) kalplerimiz örtüler içindedir." (Fussilet, 41/5) buyruğuna benzemektedir. Yani bizim kalp-lerimiz onları örten kaplar içerisindedir. Mücahid der ki: Onlar üzerinde per-deler vardır. İkrime, onlar mühürlüdürler anlamındadır, demektedir.

İbn Abbas der ki: Yani bizim kalplerimiz ilimle zaten doludur. Muhammed (s.a)'ın bilgisine de başkasının bilgilerine de ihtiyacı yoktur. Yani bizim kalplerimiz zaten ilmin kaplan durumundadır. Ne diye bu kalp-lerimiz pek çok ilmi kuşatmış olmakla birlikte (anlamış olmasına rağmen) sen-den birşey anlayamıyor? Şu anlama geldiği de söylenmiştir: Kalplerimiz ilim dolu kalpler olduğu halde Muhammed'in (s.a) ilmi, o kalplerimizin bilgisi dışında değildir.

Ancak yüce Allah: "Bilakis Allah, küfürleri yüzünden onlara lanet etmiş-tir, onlar ne kadar az iman ederler" diye iddialarını reddetmektedir. Arka-sından da onların imandan kaçışlarının sebebini beyan etmektedir. Bu ise on-ların daha önce yaptıkları inkâr, küfür ve gösterdikleri yersiz cüretkârlıklar dolayısıyla lanete uğratılmış olmalarıdır. İşte bu günaha daha büyüğü ile ce-za vermektir.

Arap dilinde "lanet etme"nin asıl anlamı kovmak ve uzaklaştırmaktır. Kurda da laîn (kovulan) denilmiş. Kovulmuş adama da "laîn" adı verilir,

Buna göre "onlara lanet etmiştir" buyruğu, Allah onları rahmetinden uzaklaştırmıştır, demek olur. Tefvik ve hidâyetinden uzak tutmuştur, her tür-lü hayırdan uzak tutmuştur anlamına geldiği de söylenmiştir ki bu sonuncu-su genel bir anlam ifade eder.

"Onlar ne kadar az iman ederler!" buyruğu hafzedilmiş bir mastarın sı-fatıdır; onlar az iman ederler takdirindedir.

Ma'mer der ki: Bunun anlamı: Onlar ancak ellerinde bulunanın az bir kıs-mına iman eder, çoğunu ise inkâr eder, kâfir olurlar. Yani onlar çok az iman ediyorlar, demek olur.

el-Vakidî der ki: Bunun anlamı ise az veya çok hiçbir şekilde iman etmez-ler, demektir. Günlük konuşmada: Bunu ne kadar da az yapıyor, ifadesini hiç-bir şekilde yapmıyor manasında kullanmamıza benzer.

el-Kisaî der ki: Araplar: Pırasası ve soğanı dahi çok az biten bir toprak-tan geçtik, derken; hiçbir şey bitirmeyen, hiçbir şeyin bitmediği bir toprak-tan geçtik, demek isterler.

89- Daha önce kâfirlerin aleyhine fetih istiyorlarken, onlara Allah katından beraberlerinde bulunanı tasdik edici bir kitap (ve peygamber) gelin-ce; işte o tanıdıkları (peygamber) kendilerine geldiğinde onu inkâr ettiler. Ar-tık Allah'ın **laneti** o kâfirlerin üzerinedir.

90. Allah'ın kullarından dilediği kimseye lütfundan inzal etmesini kıskanıp Allah'ın indirdiğini inkâr etmek karşılığında nefisle-rini satmaları ne kötüdür! Böylece gazap üstüne gazaba uğradı-lar. Kâfirler için **küçültücü bir azap** vardır.

el-Ferrâ da der ki: Yani onlar Allah'ın in-dirdiklerini inkâr etmek karşılığında nefislerini satmış oldular. Anlamı da şu-dur: Onlar hakkı batıla, imanı küfre değiştirdiklerinde kendileri için çok kö-tü bir tercih yapmış, çok kötü bir seçimde bulunmuş oldular.

"Böylece gazap üstüne gazaba uğradılar." Yani gazap ile döndüler. El-lerine gazap geçmiş oldu. Allah'ın gazabı ise O'nun cezası demektir. Birinci gazabın buzağıya

tap-tıklarından dolayı olduğu, ikinci gazabın ise Muhammed (s.a)'i inkâr etme-lerinden dolayı olduğu da söylenmiştir. Bu görüş İbn Abbas'a aittir. İkrime de şöyle demiştir: Çünkü onlar önce Hz. İsa'yı sonra da Muhammed (s.a)'i inkâr ederek kâfir oldular. Kastettiği kimseler ise yahudilerdir. Said'in riva-yetine göre ise Katade şöyle demiştir: Birinci gazab, İncil'i inkâr etmeleri, ikin-cisi ise Kur'ân'ı inkâr etmeleri dolayısıyla olmuştur. Bazıları da şöyle demiş-tir: Burda anlatılmak istenen gazabın pekiştirilmesi ve onların içinde bulun-dukları durumun sıkıntılı olduğunun ifade edilmesi içindir. Yoksa iki ayrı masiyet sebebiyle iki ayrı gazaba, uğradıkları anlamında değildir.

"Küçültücü (muhîn)" kelimesi "hevân"dan alınmadır. Bu ifade, müslüman isyankârların uzun süre kalışlarından farklı olarak cehennemde kâfirlerin ebediyyen kalışlarını gerektiren durumlar hakkında kullanılır. Müslümanların ce-hennemde kalışları ise onlar için bir arındırma ve temizlemedir. Tıpkı zina edenin recmedilmesi, hırsızın elinin kesilmesi gibi.

96. Andolsun ki sen onları insanlar arasında -müşriklerden bile- ha-yata daha tutkun kimseler bulursun. Onlardan her birisi ken-disine bin yıl ömür verilsin ister. Halbuki onun ömrünün uza-tılması kendisini azaptan kurtarıcı değildir. Allah onların yap-makta olduklarını hakkıyla görür.

"Andolsun ki sen onları" yahudileri "insanlar arasında -müşriklerden bile - hayata daha tutkun kimseler bulursun." Buna sebep ise günahları-nı ve Allah katında karşılığını görecekları bir hayırlarının olmadığını bilme-leridir. Arap müşrikleri ise bu dünya hayatından başkasını bilmezler. Onlar ahireti tanımazlar.

98. Kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail ve Mikâil'e düşman olursa şüphesiz ki

Allah o kâfirlerin düşmanıdır.

Bu buyruk Cebrail (a.s)'a düşmanlık eden kimseler için bir tehdit ve bir yergi, ayrıca onlardan birisine düşman olmanın Allah'ın da o düşmanlık ya-pan kimselere düşman olmasını gerektirdiğini ilan etmektedir. Kulun Allah'a düşmanlığı O'na isyan etmesi, O'na itaatten uzak durması, O'nun sevdikle-rine düşmanlık etmesidir. Allah'ın kula düşmanlık etmesi ise onu âzaplandırması ve onun üzerinde bu düşmanlığın etkilerini izhar etmesidir.

Eğer: "Melekler"in sözkonusu edilmesi her ikisini de kapsamakla birlik-te neden özellikle Cebrail ve Mikâil sözkonusu edilmiştir? diye sorulacak olur-sa şu cevap verilir: Onların şan ve şereflerini yükseltmek için özellikle isim-leri anılmıştır.

Burada özellikle Cebrail ve Mikâil'in sözkonusu ediliş sebebinin yahudilerin bunları sözkonusu etmesi olduğu, âyet-i kerimenin de onların bu ko-nuda soru sormaları sebebiyle nazil olduğundan dolayıdır, da denilmiştir.

105. Ehli kitaptan olsun müşrikler olsun, (bütün) kâfirler Rabbinizden üzerinize hiçbir hayrın indirilmesini istemezler. Allah ise rahmetini dilediğine has kılar. Allah büyük lütuf sahibidir.

"Allah ise rahmetini dilediğine has kılar." Ali b. Ebi Talib (r.a) der ki:
"Rahmetini" yani nübüvvetini "dilediğine has kılar." Allah bu rahmetini özel olarak Hz. Muhammed (s.a)'e tahsis etmiştir. Kimileri de rahmetten kasıt Kur'ân-ı Kerim'dir derken; şöyle de denilmiştir:

Bu âyet-i kerimede sözü edilen "rahmet" yüce Allah'ın geçmiş ve gelecek kullarına

bağışlamış olduğu bütün rahmet türlerini kapsayan genel bir ifade-dir.

EDİTÖR:

Şu ayetlerin sadece kısa meal ve bazı açıklamalarını yazdık, şayet daha tafsilatıyla yazılsa, Yahudilerin nekadar zalim ve inkarcı oldukları, şeref ve haysiyyetten mahrum, nasibsiz, kinci, hasetçi, nifak ve fitnenin başı olduğu iyice anlaşılacaktır. Hatta bazı tefsirlerde peygamberleri öldürmelerini beyan eden ayetlerin tefsirinde, birgünün sabahında on üç peygamberi öldürmüşler, bunun üzerine 100 den fazla alim onlara emri bil ma'ruf yaparak yanlışlarını beyan ettiler, akşama doğru onları da öldürdüler. İşte yahudi, işteinsanlığın düşmanı, Allah ve Resulüne düşman olan bu zalimlerin karakteri ve niyetleri.

Bunları adam yerine koymak, bunlarla diyalog yaparak ortak hareket etmek, samimi olmak ve sair münasebetlerin hiç bir faydası olmamış ve olmayacağı, tersine onlarla dost olanlara büyük zarar vereceği her asırda görülmüştür.